

25-mrt-2019	Af te lezen intenties uiterlijk doorgeven aan secretariaat
27-mrt-2019	Laatste kopij voor de volgende “de Sint Jacobsschelp” naar e-mailadres par.jacobus@outlook.com
2-apr-2019	Eerste dag bezorging boekje
6-apr-2019	Laatste dag bezorging boekje

U kunt bij het parochiesecretariaat terecht voor:

- Opgeven van intenties
(kan ook per e-mail of met een briefje in de brievenbus)
- Informatie over vieringen
- Opvragen van uittreksel doopregister
- Opvragen van uittreksel huwelijksregister
- Vragen over activiteiten en werkgroepen binnen de parochie
- Aanleveren van kopij voor het parochieboekje ‘de Sint Jacobsschelp’
- Vragen over uw vastgelegde gegevens in de ledenadministratie

Het secretariaat is geopend op de vrijdagmiddag van 1 tot 3 uur, Dorpsstraat 39, 1747 HA Tuitjenhorn (**deur rechts naast voormalige pastorie**). T 0226 391323 E par.jacobus@outlook.com

Tarieven

Intentie	10,00
(U ontvangt geen factuur!	
Gaarne zelf voor betaling zorgdragen, contant of via bank, zie onder...)	
Doopviering	25,00
Huwelijksviering/Jubileumviering	225,00
Jubileumviering i.c.m. zondagsviering	150,00
Uitvaart	225,00
Avondwake	150,00

IBAN -> Bankrekeningnr. NL13 RABO 0 363201092 t.n.v. RK Kerkbestuur, Tuitjenhorn
--

Nieuws van het Parochiebestuur

Allereerst wensen we iedereen een goed 2019. Wij hebben 2018 op meer dan turbulente wijze afgesloten. Van gemiddeld twee vieringen per week zaten we er nu op tweeëntwintig in de drie weken. Kerstmis, Kindje wiegen Herdertjesmis, gezinsmis, uitvaarten en avondwakes, Oudejaarsavondviering en dan de normale vieringen in het Sint Jozefpark en op onze eigen zondagmorgen om 10.00.

Wat is het dan toch fijn dat je op elkaar kunt terugvallen, dat iedereen een stapje harder zet. Wat is het fijn om in een gebouw te werken wat er spik en span uitziet met een kerstversiering waar je u tegen zegt. Speciaal wil ik toch even de kosteren bedanken. Mart, Gerard en Liesbeth. Ongelofelijk hoeveel uren jullie extra gedraaid hebben en iedere keer verwelkomden jullie ons met een hartelijk woord en was het weer dik voor elkaar.

Pastoor Berkhout is ons ontvallen. Voor Pastoor Berkhout is het fijn dat hij verlost is van zijn ziekte, voor ons is het een gemis. Zijn prachtige glimlach, belangstelling en gevoel voor humor. Zo hebben we allemaal onze eigen herinneringen.

Ook hebben we afscheid genomen van onze oud vice-voorzitter en dirigent van het Mannenkoor Arie Ruigrok. De belangstelling bij zijn uitvaart getuigt dat Arie bij veel mensen een speciale plaats innam.

2019

Op 8 januari hadden we het eerste gesprek van de zeven waarin een kleine groep vrijwilligers gaat kennismaken met pastoor Tilma. Nu waren we in gesprek met de leken-voorgangers en pastor Theo Vertelman en pastor Marion Bleeker. Het was zeer informatief, wat zit er een ervaring bij een ieder die voorgaat. We zijn heel "rijk" met deze mensen.

Op dinsdag 2 april is er een Algemene parochievergadering. Aanvang 20.00 in AHOJ. Ik hoop dat velen van u van de gelegenheid gebruik maken om met het bestuur en Pastoor Tilma in gesprek te gaan.

Elma Veldboer-Beemsterboer

Leren van de geschiedenis

Een tijdje terug las ik een boek dat veel indruk op mij maakte. Het vertelde het (fictieve) verhaal over een joodse jongen die in Duitsland opgroeide in de tijd vóór de Tweede Wereldoorlog en die de oorlog zelf als jongeman meemaakte.

Het verhaal beschrijft niet zozeer de politieke ontwikkelingen, maar blijft heel dicht bij de beleving van de jongen en zijn familie. Daardoor kijk je als het ware met hen mee en voel je als lezer

de dreiging en de pijn van hun leven in een overwegend christelijke omgeving die hen vijandig gezind is. Dat roept allerlei vragen op. Hoe ga je om met een omgeving die zich tegen je keert? Maak je je sterk en ga je er tegenin of zoek je de verborgenheid op? Hoe reageer je op onrecht, verraad en het verlies van dierbaren?

Geen keukenromannetje, dat moge duidelijk zijn. Maar een boek dat me op indringende wijze in verbinding bracht met een stuk geschiedenis van Europa en onze wereld. Natuurlijk kennen we allemaal in grote lijnen de gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog. Toch deed dit boek me opnieuw nadenken over hoe een samenleving zich kan ontwikkelen, hoe mensen meegaan of slachtoffer worden van groeiende onrechtvaardigheid. Stilstaan bij de geschiedenis is een goede zaak. We zijn allemaal kinderen van onze tijd en daarmee kinderen van de geschiedenis. Uit de geschiedenis zijn onze waarden voortgekomen en ook belangrijke waarschuwingen. Dat geldt trouwens ook voor onze kerkelijke geschiedenis: een verhaal van grote hoogtepunten, maar ook van gruwelijke fouten. En wat te denken van de Bijbel zelf? Net zo goed een spiegel van hoe mensen tot prachtige dingen én intens slecht handelen in staat zijn. Een spiegel die laat zien dat God het toch telkens weer met mensen probeert. En wie van die geschiedenis leert, is niet alleen maar een kind van z'n tijd, maar kan gaan leven als kind van God.

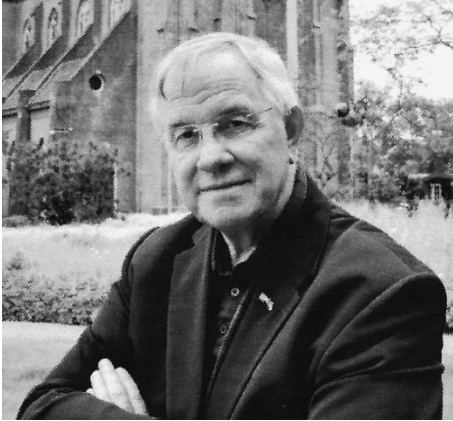
O ja, voor wie op een winterse dag zelf het boek eens wil lezen.

Het heet *De laatste der rechtvaardigen* en is geschreven door André Schwartz-Bart.

Pastoor Tilma

Familieberichten

In memoriam Pastoor Jan Berkhout

Jan is de zesde zoon van ons gezin en hij is ook als zesde gestorven. Behalve onze broer Kees heeft hij al zijn broers begraven. Plus onze beide ouders. Iedereen kent Jan op zijn of haar manier. Maar wij kennen Jan als broer. En ook als oom en peetoom.

Als kind was het al duidelijk dat hij iets in de kerk zou moeten gaan doen. Boven in de

jongensslaapkamer aan de kops-kant van een bed tegen het schuine dak, was net genoeg ruimte voor Jan om een altaartje te maken. Met een tabernakel met alles erop en eraan. Houten garenklosjes waren de kandelaars met kaarsjes erin. Mijn pop was als priester aangekleed. Op een keer waren de kaarsjes aangestoken en op een of andere manier vloog het altaar in brand. Mijn vader gealarmeerd vloog naar boven, nam het hele altaar op, raam open, en alles naar buiten de tuin in. Einde altaar.

Jan was een echte familieman. Hij hield van gezelligheid, lekker eten en een goed glas wijn. Hij was dan ook de organisator van de jaarlijkse familiefeestjes met alle neven en nichten die in latere jaren ook weer hun kinderen meenamen. Er werden altijd schotels besteld met lekker eten en dat was nooit te weinig! Als het feest afgelopen was kon iedereen nog wel voor een paar dagen eten mee naar huis nemen.

Toen onze moeder haar krachten begon te verliezen ging Jan iedere zondag na zijn diensten naar moeder in De Rijp. Hij kookte eten voor haar, ging met de stofzuiger even door het huis, haalde een doek door het toilet en speelde Rummikub met haar. Jan zei een keer tegen haar: “Wie

zal er ooit voor mij zorgen?” Het antwoord van mijn moeder was: “Jan, voor jou zal ook worden gezorgd!” En dat is ook gebleken.

Het ging de laatste jaren niet goed met Jan. Noodgedwongen verhuisde hij vanuit zijn prachtige woning in Alkmaar naar een appartement in Tuitjenhorn. Had nergens beter kunnen zijn dan in dit dorp, met Marie als buurvrouw. Voor ons als familie een hele geruststelling. Totdat ook dat niet meer kon. Wij hebben toen voor Jan een goed huis gevonden in Huizen. Maar hij voelde zich ongelukkig, gevangen en gestraft. Hij begreep het niet en vroeg steeds aan ons wat de aanklacht was en wat hij had misdaan. Hij kon niet meer zijn wie hij was.

Jan is overleden met Kerstmis. Feest van het licht en de start van een nieuw begin. Wij zijn dankbaar dat hij onze broer en oom mocht zijn.

We zullen hem allemaal heel erg missen.

Jan is vrij.

Namens onze familie wil ik graag alle mensen bedanken die onze Jan zoveel aandacht en toewijding hebben geschonken speciaal in de laatste maanden van zijn verblijf in Tuitjenhorn.

Afra Ahsmann-Berkhout

Avondwake pastoor Jan Berkhout Namens het parochiebestuur

Ruim elf jaar is Pastoor Berkhout pastoor van Tuitjenhorn geweest. Bij aanvang werd wat sceptisch gedaan. Zo’n mediapastoor, zo’n beroemdheid en dat in het kleine Tuitjenhorn.

Het kerkgebouw was in de jaren voor zijn komst prachtig verbouwd. Pastoor Berkhout volgde de koers van Pastoor Timmer. Pastoor Timmer kwam uit de missie en had een vooruitziende blik. Zo stimuleerde hij vrijwilligers om een pastorale cursus te volgen met de mededeling. “Straks rust het op jullie schouders. “

Pastoor Berkhout kwam en bleef en wij voelden ons een bevoorrechte parochie. Bij problemen omtrent de regels van de kerk; zoals de positie van de vrouw, sexuele geaardheid, euthanasie, scheiding koos hij zonder aarzeling de kant van de mens.

Zo ging hij losjes om met de regel die het gescheiden katholieken verbiedt om opnieuw voor de kerk te trouwen. Daar paste Pastoor Berkhout met een creatieve zegening een mouw aan. Immers liefde mag van God, redeneerde hij dan.

In 2009 vierden we het 150 jarig bestaan van de kerk, in 2013 zijn 40 jarig ambtsjubileum, zijn afscheid in maart 2018 met Pastoor als stralend middelpunt.

De brand in Volendam had diepe sporen achtergelaten. Tijdens uitvaarten en begrafenissen was pastoor een grote steun voor de nabestaanden. Hij wist als geen ander hoe het was en hoe het voelde.

Pastoor Berkhout voelde zich thuis op het snijvlak van realiteit en spiritualiteit, op het kruispunt van menselijk begrip en het ongrijpbare. Zijn overwegingen waren veelal sterk en je kon er iets mee.

Het contact met de parochianen was goed. Een glimlach een hartelijk woord, een geintje. Beroemd waren de ochtenden als de tuinploeg zijn tuin onderhield in Alkmaar. Tussen veel parochianen en pastoor ontstonden hechte vriendschappen.

Vanwege zijn gezondheid is Pastoor verhuisd naar Tuitjenhorn.

Uiteindelijk kon hij niet meer voorgaan in de eucharistie. Dit was heel moeilijk voor hem.

Zijn laatste maanden verbleef hij in een verpleeghuis in Huizen. Gelukkig kreeg Pastoor daar veel bezoek en kaarten. Zo zelfs dat we een brief kregen van het verpleegtehuis of het niet wat minder kon. Dat hebben we glimlachend gelezen.

Pastoor, dank u wel, we zullen zuinig zijn op uw erfenis.

Geacht parochiebestuur en parochianen,

Ook voor mij was het nieuws van het overlijden van emeritus pastoor J. Berkhout wel erg onverwacht. Toen ik in augustus afscheid nam van Piet en Greet Blankendaal belde hij en had ik een gelegenheid om met hem te praten. Niet te weten dat het de laatste keer zou zijn.

Mijn condoleances en gebeden gaan uit naar zijn familie, naar U als Parochiebestuur en alle parochianen. Vaak heeft hij mensen begeleid naar hun heengaan en binnengaan in de eeuwige rust en het leven bij de Heer. Nu is hij zelf deze weg gegaan en ik ben er zeker van dat hij was wél voorbereid. Maar ook dat de Heer hem beloont voor de vele jaren die hij als herder heeft gewerkt voor zijn kudde. Moge hij nu rusten in de Heer.

Folkert Kruis

In memoriam Arie Ruigrok

De broer van mijn vader Sjaak zei al eens: In Arie is alles aan talent van de twee families gestopt en voor de andere broers en zussen was nog een restje over. Zo was hij onderwijzer, bestuurder, speelde hij piano en orgel, was hij dirigent, glazenier, pottenbakker, tegelschilder, timmerman, tuinman, vogelaar. Maar vooral was hij broer, man, vader en een fantastische opa.

In Noordwijk aan Zee stond mijn vaders wieg en als oudste voelde hij zich al verantwoordelijk voor de broers en zusters, helemaal nadat zijn moeder overleed toen hij 12 was. De liefde en aandacht van zijn tantes Triene en Peumy hebben dit verlies voor hem draaglijk gemaakt maar het verantwoordelijkheidsgevoel voor zijn broers en zussen is altijd gebleven. Zo heeft hij samen met mijn moeder zijn zus Ricky verzorgd tijdens de laatste maanden van haar leven, nu 9 jaar geleden.

Zijn grote liefde vond mijn vader tijdens dansles bij de familie Van Noort in Noordwijkerhout waar onze moeder zo zwierig door de schuur danste dat zij mijn vaders hart wist te stelen. Ook werd hij direct door zijn

aanstaande schoonouders in hun harten gesloten. Sinds die avond zijn mijn ouders onafscheidelijk geweest en in Tuitjenhorn, waar mijn vader niet alleen een baan als onderwijzer maar ook een huis aangeboden kreeg, is de familie uitgebreid met vier kinderen. Als kinderen hebben we een mooie jeugd gehad met veel ruimte en vrijheid en wat voor mij heel belangrijk was: met veel dieren. Ponyrijden met het wagentje naar Eenigenburg was altijd een feest.

Als ‘meester’ had mijn vader al een heuse fanclub. Wanneer hij maandagochtend uit de bus stapte stonden de kinderen hem al op te wachten bij de halte en liep hij, als een rattenvanger van Hamelen, pijp in de mond, voorop. Een kind naast hem zijn tas dragend, de rest er achteraan, op weg naar een nieuwe schooldag. Lesgeven werd overigens ook gewoon gedaan in de natuur. Biologieles in het Zwanenwater bijvoorbeeld, waar de kinderen alle plantjes in de duinen leerden en tussendoor ook de reikwijdte van de vleugels van een meeuw gingen meten. Of ze gingen naar het Geestmerambacht waar het zomaar kon gebeuren dat ze door zwanen werden aangevallen en moesten wegkruipen onder een deken. Met sommige leerlingen heeft hij altijd een speciale band gehouden, zoals met Kuf, die tot op de dag van vandaag allerlei klussen op zich neemt van verbouwingen tot mollenvangen aan toe.

Als directeur van de Mavo in Tuitjenhorn heeft hij naast het onderwijzen ook menig kind en ouder met raad en daad bijgestaan. Een aantal ouders zijn we nog tegengekomen toen zij op bezoek waren in Magnushof of daar aan het revalideren waren. En een aantal oud-leerlingen hebben hem verzorgd en hem betrokken bij de bezigheidstherapie.

Zijn onderwijscarrière eindigde helaas te vroeg, en de manier waarop het eindigde heeft ook zijn sporen nagelaten. In deze tijd heeft hij wel heel veel steun gehad van zijn vrienden, die hem ook in Magnushof nog regelmatig bezochten, en dan speciaal Ton Frigge, die altijd voor een lichte noot zorgde, Pé Hof zijn trouwe automonteur, Jaap Dekker, zijn vriend uit het kerkbestuur, zijn “beste vriendin” Riet Pronk, en zijn loopmaatje Cor Kruyer met wie hij 24 jaar lang de duinen in Petten onveilig heeft gemaakt. Ook vond hij een nieuwe uitlaatklep in de vele

hobby's die hij had. Onder andere de ramen van deze kerk heeft hij in zeven jaar tijd met veel geduld en passie, gerestaureerd en de verdere restauratie van de kerk als vice-voorzitter van het kerkbestuur begeleid. Met zijn glas-in-lood hobby kon hij ook zijn onderwijskwaliteiten inzetten. Veel andere hobbyisten heeft hij glas-in-lood geleerd.

Nog meer werd hij weer docent op het seminarie in Nieuwe Niedorp waar hij 20 jaar lang de buitenlandse priesters in opleiding niet alleen Nederlands doceerde maar ook de Nederlandse cultuur en gewoontes bijbracht. De band met hen was erg hecht en we zijn als familie ontzettend dankbaar voor de steun die hij en wij van hen hebben ontvangen in de laatste levensfase van mijn vader. Op zijn sterfbed is hij zo vaak gezegend dat wij ervan overtuigd zijn dat hij het mooiste plekje in de hemel krijgt.

Mijn vaders grootste, onontdekte, passie kwam op het moment dat de kleinkinderen geboren werden. Zes in totaal: Carlijn, Floris, Sophie, Thomas, Tjibbe en Luc. Met allemaal heeft hij een eigen, speciale band opgebouwd. Zijn gekkigheid stond voorop maar ook voor raad en daad konden ze bij hem terecht.

Helaas liet zijn gezondheid hem de laatste jaren in de steek en zelfs de dagopvang bij zijn vrienden van de Iep konden niet voorkomen dat hij niet meer thuis kon wonen. Hij werd eerst fantastisch opgevangen in Den Koogh in Den Helder en vanaf april tot aan het einde liefdevol verzorgd op Neskaag Noord in Magnushof. Daar zijn we als familie heel dankbaar voor. Ook mijn vader bedankte hen menigmaal, waarbij hij soms even overschakelde naar het Russisch, de taal die hij na zijn onderwijscarrière ging leren om zijn geest scherp te houden.

Gedurende deze laatste maanden is de band met de kleinkinderen alleen maar sterker geworden. Hun talrijke bezoeken gingen altijd gepaard met grappen en grollen, tot de laatste snik. Zij hebben dan ook allemaal, ieder op hun eigen manier, afscheid kunnen nemen van hun "Oop". Ook hebben we nogmaals kunnen zien hoe diep de liefdevolle band was tussen onze ouders, want bij het woord 'Moeder' of 'Clara' stroomden vaders tranen voor "De Dame" rijkelijk over zijn wangen.

Lieve pap, bedankt voor alle mooie jaren.

Het dorp, Meester Arie Ruigrok

In de jaren 60 kwam Arie, met Clara aan zijn zij, Meester Ruigrok naar Tuitjenhorn. Helemaal uit Noordwijk. Hij had de derde klas , groep 5 . Zijn manier van lesgeven bracht een enorme verandering met zich mee. Zo kregen we voor het eerst dia's te zien, les in handvaardigheid met echte verf, de werkwoorden werden uitgelegd via posters die in de klas hingen, muzieklessen achter de piano, tweestemming te loud' op de berge, buitenlessen, buitengym en werd aan ons verteld dat de hel toch echt niet bestond, zo ook het vagevuur. Met een groep jongens uit die tijd heeft hij nog jaarlijks een reünie gehad. Vogels kijken.

Meester werd al snel gevraagd om directeur van de Mavo te Tuitjenhorn te worden. Ook hier een hoge betrokkenheid bij al wat hij deed. Hij had een zwak voor leerlingen die het wat moeilijk hadden of werden getroffen door hun handicap. Hij zette zich vol overgave voor hen in en bracht hen verder in de maatschappij.

Het was in die tijd ook heel normaal dat belangrijke levensvragen aan de hoofdmeester werd gevraagd. Eens horen wat meester daar van vindt. Dit gebeurde aan huis en wat daar besproken werd, bleef daar ook.

De fusie van de Mavo met Langedijk eiste zijn tol. Een ziekte, en in die tijd volgde geen re-integratie, maar was het een definitieve afkeuring.

Arie kwam terug als vicevoorzitter van het kerkbestuur en heeft zich onder andere toegelegd op de restauratie van het gebouw, er was altijd wel iets wat onderhoud nodig had. Als u kijkt naar het Maria altaar en het Jozef altaar ziet u boven de vier Schriftgeleerden, gebrandschilderd door Arie. Zijn muzikaliteit wendde hij aan voor het Mannenkoor. Arie de dirigent, Jan van Straaten de organist. Vele vieringen hebben ze samen met het Mannenkoor verzorgd hier in de kerk.

Er ontstonden contacten met het seminarie van Nieuwe Niedorp, waar hij les gaf aan de buitenlandse priesters. Vele uren bracht hij door met het aanleren van de spreek- en luistervaardigheid van de Nederlandse taal. Morgen komen de Seminaristen en hun priesters op speciaal verzoek van de familie voorgaan in zijn uitvaart. Vanavond luistert u ook naar hun koor. Namens het dorp, Arie dank je wel, voor het vele wat je aan ons hebben gegeven

In memoriam Catharina Teresia Zomerdijk-Ligthart

Mam werd geboren op 6 februari 1929 in een ijsskoude winter, waarbij de ijspegels aan de dekens hingen. In datzelfde jaar verbrandde hun huis en trok het hele gezin bij tante Marie in. Ze was de vijfde dochter in het gezin en daarna volgden nog zeven kinderen. Er was bij haar thuis veel gezelligheid, maar er waren ook strenge regels. Na de lagere school ging ze aan het werk en kwam ze bij de familie Zomerdijk in Eenigenburg terecht. Ze leerde daar vader Andries kennen en haar allereerste zoen kreeg ze in de peerdeboet, later ons fietsenboetje.

Helaas werd de verkering door haar ouders niet goedgekeurd en mam werd naar de familie Waterkot in Heiloo gestuurd. Vader liet het hier niet bij zitten en wist haar op de fiets terug te vinden. Uiteindelijk mochten ze door bemiddeling van pastoor toch trouwen.

Opa en oma Zomerdijk verhuisden naar Burgerbrug en pap en mam betrokken het ouderlijk huis aan het Stadje A3. Hun eerste kindje overleed, dit heeft haar veel verdriet gebracht, waar in die tijd niet over gesproken werd. Daarna volgden drie gezonde dochters. De vierde werd een zoon, Peter, die slechts vijf maanden heeft geleefd. Toen kwamen er weer drie dochters en uiteindelijk toch nog de stamhouder, Peter.

Mam had de handen vol aan het huishoudelijk werk en het gezin. Iedereen hielp mee, want ze had een strak regiem.

In Eenigenburg was het altijd mooi weer, want wat hebben we veel buiten gespeeld. Als we uit school kwamen zat mam klaar met de thee en mochten we één snoepje. We groeiden op en langzamerhand kregen de oudsten verkering. Mam gaf ze vaak een wijze raad mee: pas op, mannen zijn niet van steen!

De oudsten trouwden en de eerste kleinkinderen werden geboren. Vanaf hun 35ste trouwdag gingen we ieder jaar met het hele gezin een weekend weg. Dat hebben we tot nu toe 33 jaar gedaan.

Pap stopte met het bedrijf en in 1981 verhuisden ze met de jongste drie naar Tuitjehorn.

Pap overleed in 1988, waardoor mam op haar 59ste weduwe werd. Peter woonde gelukkig nog thuis, wat haar veel steun gaf. Toen Peter vijf jaar later trouwde, kwam ze echt alleen te staan en raakte ze behoorlijk van slag. Ze heeft hier hulp voor gezocht, maar de zenuwen bleven regelmatig de kop op steken. Het geloof bood haar veel steun en houvast. Ze kreeg ook wat meer tijd voor hobby's: zwemmen, yoga en handwerken bij de welfare. Tijdens de fancyfair in november had ze als vaste taak de boom met lootjes.

Mam hield ook erg van mooie kleding. Shoppen deden we voornamelijk bij Van Vuuren. Ze kreeg altijd een uitnodiging voor de uitverkoop, waar ze dan de tweede broek voor één euro kreeg. Dat stond haar wel aan! Ze heeft tot haar 86ste aan de Kloet gewoond, de centrale plek voor ons gezin. Rond haar 80ste kreeg ze een hartinfarct en hierna werd haar gezondheid langzamerhand minder. We wilden haar graag in het Sint Jozefspark hebben, maar mam stelde dit steeds maar uit. Na lang aandringen is ze in september 2015 toch verhuisd. Ze voelde zich daar al snel op haar gemak en ze genoot van de warmte in haar nieuwe huis. Ze kon zich ook weer wat meer zelf redden met de kerk, het graf van pap en de Deen op loopafstand.

Dit najaar kreeg mam een blaasontsteking en raakte ze erg in de war. Vanaf dit moment ging het snel bergafwaarts. Wij besloten elke dag voor haar te gaan koken, waar ze erg van genoot.

Twee weken geleden kreeg ze ook nog te horen dat ze chronische lymfatische leukemie had.

Vanaf afgelopen maandag ging het zo snel achteruit dat ze niet meer alleen kon zijn. Woensdagavond kreeg ze de ziekenzalving en hadden we nog een mooie avond samen. Na de derde onrustige nacht besloot de huisarts haar een slaapmiddel te geven en kwam ze eindelijk tot rust. Dezelfde middag is ze rustig ingeslapen.

In memoriam Jacobus Nicolaas (Jaap) Karsten, overleden op 12 december 2018

Jaap is geboren op 24 januari 1927 in Kalverdijk, als oudste van negen kinderen van Jacobus Karsten en Catharina Boon.

Na de lagere school en de tuinbouwschool zou hij net als zijn vader tuinder worden. Maar eerst moest hij, als zovele andere leeftijdgenoten, ook uit Kalverdijk en Tuitjenhorn, naar Nederlands Indië, in oktober 1948. Hij had daar totaal geen zin in, en maakte er maar het beste van. Zijn functie als kok kwam hem daarbij goed van pas.

Bij terugkomst in Nederland, in juni 1950, had Jaap aanvankelijk geen zin meer aan de akker. Zijn vader wist hem beetje bij beetje toch weer in de blauwe overall te krijgen, want hij kon hem best gebruiken in zijn tuindersbedrijf.

In 1953 trouwde hij met Miep Bos uit Waarland en zij gingen wonen op Kalverdijk G8a, later vernummerd in 3, in een huis met een stukje land erbij. Jaap was een harde werker en had een mooi tuindersbedrijf. Hij verbouwde vooral aardappelen en kool, maar ook andere groenten, had ook gladiolen en ook al gauw tulpen, waar hij een passie voor had. De naam van de roze-witte tulp *Rosario* staat zelfs nog op het woonhuis aan de Koorndijk 74, waarheen Jaap en Miep verhuisden nadat Jaap in 1987 gestopt was met zijn bedrijf.

Er werden zeven kinderen geboren, Jack, Lia, de tweeling Jan en Marga, Wilma, Karin en Ingrid. Helaas overleed dochter Marga al in 1992.

Jaap hield van gezelligheid en maakte graag een praatje met Jan en alleman. 's Winters werd er vaak geklaverjast, en op zondagmiddag ging hij "shag halen" bij het café aan de overkant (dat ooit nog van zijn opa Boon was geweest), en bleef dan meestal nog wel een paar uurtjes zitten praten en biljarten.

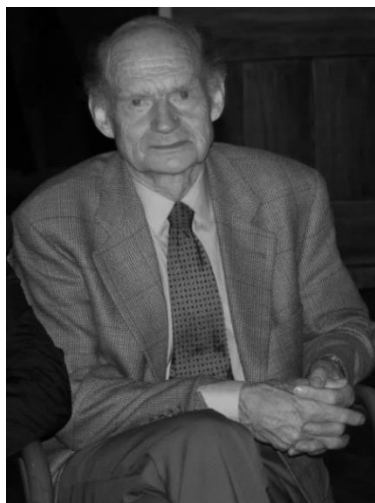
Nadat hij gestopt was met werken, leefde hij nog 31 jaar, maar verveelde zich nooit. Hij fietste veel, biljartte, klaverjaste en had een flinke

groetetuin achter Lia's huis. Een van zijn vakanties was naar Indonesië, een weerzien na vele jaren.

De laatste 10 jaar woonde Jaap in het Sint Jozefpark, eerst nog met zijn vrouw, die op 7 november 2015 overleed. Vooral de laatste jaren bleek wel dat het vele sjouwen, tillen en bukken als tuinder zijn tol hadden geëist van zijn lijf. Het fietsen moest hij op een gegeven moment laten schieten, daarna reed hij nog wel in zijn booster, maar ook dat werd onverantwoord. Zo kon hij ook niet zelf meer met eigen ogen zien wat er groeide en bloeide op het land en een praatje maken met mensen buitenshuis. En voor iemand die tot het laatst geïnteresseerd bleef in de agrarische wereld, is dat natuurlijk moeilijk accepteren. Maar hij bleef toch wel op de hoogte van de prijzen van bollen, piepers en kool.

En hij bleef ook tot het laatst geïnteresseerd in het wel en wee van zijn kinderen, negen kleinkinderen en twee kleinkinderen, zijn geheugen bleef vrij goed. Rust in vrede.

In Memoriam Sam Oudhuis

Ome Sam werd geboren op 12 augustus 1930 in Heerhugowaard aan de dijk, nu A.C. de Graafweg. Zijn geboorte vond plaats 10 maanden nadat een oudere broer, ook Siem genaamd, op 9-jarige leeftijd was overleden. Bij de geboorte van ome Sam overleed zijn moeder op 34-jarige leeftijd en bleef opa Oudhuis achter met 10 kinderen, van wie de oudste, tante Annie, 13 jaar was.

Omdat directe hulp nodig was werd ome Sam opgenomen (“thuisgehaald”, zei men toen) door zijn ome Jan Klijbroek en tante Bet Klijbroek-Groen, een zus van zijn moeder. Hier groeide hij op met Marie Klijbroek, die 4 jaar ouder was en ook bij haar oom en tante was opgenomen.

Toen ome Sam ouder werd, kwam natuurlijk het besef, hoe zijn situatie was en dat zijn vader, broers en zussen in Heerhugowaard woonden op de Paula hoeve. Hier op de boerderij mocht hij zijn schoolvakanties doorbrengen en dan was hij het middelpunt van het gezin. Mijn moeder heeft wel eens verteld, dat er een kast met speelgoed was, die alleen open ging als ome Sam er was. Toen hij 12 jaar oud was, werd definitief besloten dat hij verder zou opgroeien bij zijn oom en tante in Tuitjenhorn. Dat moet een zware en voor ome Sam ook een moeilijk te accepteren beslissing zijn geweest, met name omdat zijn zusjes tante Bep en tante Rie, die ook tijdelijk elders bij familie waren geweest, wel terug naar huis mochten. Hij moet veel heimwee hebben gehad, maar het ging beter toen hij een fiets kreeg. Nu kon hij namelijk zelf naar Heerhugowaard, als hij dat wilde. Toch heeft hij later zijn situatie geaccepteerd.

Een juffrouw op school vroeg hem een keer om iets te doen en noemde hem Siem Klijbroek en dat was een onvergeeflijke fout. “Dat nooit”, dacht hij, “ik heet Oudhuis“. Die strijd moest ze verliezen en verloor ze ook. Dat heeft hij letterlijk zo tegen mij gezegd. Het feit dat hij in het graf bij zijn oom en tante begraven wil worden geeft wel aan, denk ik, dat hij hen dankbaar is voor wat ze voor hem hebben betekend.

Ome Sam is altijd vrijgezel gebleven. Hij heeft wel vriendinnen gehad, maar de ware heeft hij nooit gevonden. Een mooi verhaal is dat een van zijn vriendinnen op de fiets op weg naar de kerk voor het huwelijk van - ik dacht - ome Siem en tante Gerie, op het kerkepadje de brug over de kabelsloot miste en kopje onder ging. Onder het kroos kwam ze weer boven. Lekkere start van het feest!!

Toen ome Sam ouder werd nam hij het tuindersbedrijf van zijn ome Jan over en al vrij snel diende zich de ruilverkaveling aan. Ik heb niet het idee dat zijn hart in de tuinbouw lag, het bedrijf was er ook te klein voor. In 1962 begon hij met verhuur van ruimte aan vakantiegangers. Begin jaren 70 diende zich de mogelijkheid aan om bungalowpark Oase te starten, hij zag daar wel kansen in. Dat ging allemaal niet vanzelf, omdat de gemeente niet wilde meewerken. Hij heeft geprocedeerd tot en met de Raad van State en uiteindelijk gewonnen. De tuinderij ging aan de kant, een deel van

het land werd gebruikt voor de bungalows, en de rest werd verhuurd. Van nu af was hij beheerder van het park Oase.

In zijn avonduren volgde hij een cursus Engels. Hij zag wel in dat de wereld groter was dan Tuitjenhorn, en dat je met Nederlands en met name Westfries in de wereld niet ver komt. Hij was hiermee begonnen, omdat hij overwogen heeft om te emigreren. Niet naar Amerika, waar al een broer en een zus woonden, maar naar Nieuw Zeeland. Het is er niet van gekomen. Van zijn kennis van het Engels (wel met een Tuitjenhorns accent) heeft hij volop gebruik gemaakt op zijn vele verre reizen, altijd met Engelse reisgezelschappen. En dat waren geen doorsnee comfortabele trips in veel sterren hotels, maar vaak toch redelijk avontuurlijke tochten, met soms heel eenvoudige faciliteiten. Een voorbeeld is een trektocht door de Sahara, van Algiers naar Dakar. Daar moet je nu niet meer aan denken. Jarenlang ging hij zomers enkele weken naar Cheltenham in Engeland, waar hij dan verbleef bij een moeder en dochter die hij tijdens een vakantie had ontmoet.

Op één van zijn verre reizen ontmoette hij in Taiwan mevr. Ling Li Chao, die werkte voor een hotel. Zij had wat voor hem geregeld en hij nodigde haar uit om eens naar Nederland te komen. Zij nam de uitnodiging aan, wat hij denk ik niet had verwacht, en op een goede dag in 1977 stond zij op Schiphol. Er moesten snel allerlei zaken geregeld worden, maar dat lukte en ze heeft nog vele jaren in Nederland gewoond en gewerkt. Inmiddels is ze weer terug naar Taiwan, maar ze hadden nog steeds contact en met enige regelmaat kwam ze nog over zoals ook nu weer eind januari.

Ome Sam was een gelovig mens en een trouw kerkganger. Maar hij had interesse in andere religies. Zo ging hij naar een gereformeerde of hervormde dienst in omliggende dorpen en al 32 jaar lang kwamen Jehova's getuigen bij hem om de koffie. Een andere interesse van hem was de genealogie: hij kon zich uren verdiepen in familiestambomen en daarvan mochten anderen dan ook meegenieten....

Hij was een gastvrij man, de deur stond altijd open en hij had een brede kring van vrienden en kennissen. Ome Jack en tante Bep hebben met hun

kinderen diverse zomervakanties bij hem doorgebracht en ome Jan en tante Elly met de kinderen zijn zelfs een jaar lang bij hem geweest. Hij had veel contact met zijn broers en zussen, bij ons bijvoorbeeld kwam hij vaak eten, zoals met Kerst.

In 1987 vroeg hij zijn neef Jos of die naar Tuitjenhorn wilde verhuizen om samen met hem het beheer van het park voort te zetten. Hij was toen 57 en voorzag dat dat op langere termijn voor hem te zwaar zou worden. Jos nam het aanbod (of moet ik zeggen: de uitdaging) aan en na de verbouwing van het woonhuis op nummer 123 kwam Jos met zijn gezin in 1989 naar Tuitjenhorn.

Ome Sam was een bijzondere man. In sommige dingen was hij heel zuinig, in andere juist heel royaal. Hij had zeer uitgesproken ideeën, principes en meningen. Je moest wel van heel goede huize komen om hem van het tegendeel te overtuigen en vaak was dit een kansloze missie. Ik denk dat zeker Jos hier over kan meepraten, maar hij heeft toch al die jaren met hem kunnen samenwerken, al zal dit niet altijd gemakkelijk zijn geweest.

De laatste jaren vielen steeds meer familieleden en vrienden om hem heen weg, zoals nog niet zo lang geleden tante Rie en zijn vriend vanaf de schoolbanken, Sam Ligthart. En na het overlijden van tante Bep begin 2018, besepte hij dat hij nog als enige over was. Hij wilde ouder worden dan zijn vader, 88 jaar, en dat was hij nu. Met dit besef en ook een toenemende vergeetachtigheid leek het er wel op alsof hij er geen zin meer in had, of het leven niet veel meer voor hem te bieden had. Zijn laatste verjaardag op 12 augustus hebben wij nog met veel mensen gevierd. Daarna ging hij langzaam achteruit, hij at bijna niet meer, kwam niet meer uit bed en naderde zijn einde.

Hij wilde vast niet naar een zieken- of verpleeghuis en dankzij de liefdevolle thuiszorg was dit mogelijk. Maar vooral de rol van Jos en Frida was hierbij belangrijk: zonder hun hulp had hij de laatste maanden niet thuis kunnen blijven. Ook wil ik hier Hans en Ria Boekel bedanken, die de laatste jaren veel aandacht voor ome Sam gehad hebben.

Met het overlijden van ome Sam is een einde gekomen aan een generatie. De afgelopen jaren is op initiatief van ome Sam en met hem als sponsor

twee keer een reünie gehouden met alle neven en nichten Oudhuis. Hij genoot hiervan en beleefde een mooie dag. Laten wij neven en nichten hem ook herinneren zoals hij toen was en de reünie in zijn geest voortzetten.

Ome Sam, rust in vrede.

Het parochiebestuur is Sam Oudhuis dankbaar voor de vele jaren trouw collectantschap.

Elma Veldboer-Beemsterboer

In memoriam Jan Gerrit Dekker

Inleiding door Tom

Dat dit moment zou komen wisten wij natuurlijk, maar niet dat het zó snel zou gaan! Wat wij gaan missen is voor ons nog niet te beseffen! Je was voor ons zo bijzonder dat het met woorden niet te beschrijven is, we hebben zo van je genoten en zullen dit in onze herinneringen blijven doen vriend. Helaas kunnen we niet meer over je werkschoenen struikelen en zal mam de prut in de keuken nog gaan missen. Mam zorgde zo goed voor je en was er altijd voor ons en jou. Er was altijd lekker eten en iedereen kon aanschuiven. Wat hebben wij gezellige uurtjes hieraan beleefd. Graag willen een aantal mooie herinneringen met jullie delen over hoe wij pap als kinderen hebben beleefd in onze verschillende leeftijdsfases. Ik was de eerst geborenende “stamhouder”, de gewenste opvolger voor jou! Hij heeft het vaak geprobeerd, maar telkens als hij mij meenam bleek ik toch (nog) niet veel interesse te hebben voor het vak. De meegenomen broodjes en cola kon ik beter waarderen. Het gebeurde ook regelmatig dat

ik al na 5 minuten in slaap viel. Wat moet hier van terecht komen dachten pap en ook opa Dekker.

Leonie was het volgende oogappeltje van pap en mam. Een dochter wat was ze een mooi lief kindje!! Alleen dat lief kon af en toe wel weggelaten worden. Leonie was de enige van ons drieën die weleens een grote mond tegen pap gaf, het 3-letterige woord (mag ik hier in de kerk niet noemen) is hier ook weleens bij gevallen. Pap had een natuurlijk overwicht, dus als mam het niet kon oplossen dan werd pap ingezet. Je hoorde aan de voetstappen op de trap wie er naar boven kwam. Snelle stappen geen gevaar, grote stappen, alarm. Hij hoefde zijn stem nooit te verheffen, je wist hoe laat het was!

Robin was onze laatste aanwinst en wat voor een! Hij kon eerder trekker rijden en een kraan besturen dan fietsen! Deze twee-eenheid heb ik altijd al heel bijzonder gevonden. Waar pap was daar was Robin, nooit ver uit de buurt. Als pap een pad aanlag dan gaf Robin de stenen aan. Gelukkig tóch nog een kind die mee ging naar z'n werk en dezelfde interesses en ideeën had.

Pubertijd door Leonie

In de pubertijd dat we aan de Bogtmanweg woonde hadden Tom en Pap altijd een gezamenlijk interesse in het voetbal. Pap ging dan ook regelmatig bij Tom kijken, waarbij hij altijd standaard plekje had rond het veld, namelijk de reclameborden van zijn eigen kraanverhuurbedrijf en het K.Dekker bord.

Pap wilde altijd graag weten waar ik was en wat ik ging doen, veel meer als bij de jongens. Zo heeft hij weleens 's ochtends om 6 gebeld terwijl ik nog midden op het waagplein in Alkmaar stond. Je wist op het moment dat je telefoon ging dat hij woest was, maar het enige wat hij heel rustig zei, je komt nú naar huis. Ook sms'en daar was pap een ster in. Als ik op vakantie was kreeg ik meerdere keren per dag een smsje: wat eet je? Of: al gescoord? kort van stof is hij hierin altijd, dat zullen jullie allemaal herkennen. Ook ben ik in deze tijd de liefde van mijn leven tegenkomen, Jos! Jos die uit Groningen was vertrokken naar Tuitjenhorn. Hij had in het begin wat kleine opstart problemen, maar Pap wist door zijn overwicht en zorgzaamheid hier goed richting en advies aan te geven. Aan ons dialect

moest jos nog wel wennen. Als man riep “kom op Joos, ff de tafel opruimen” dan dacht Jos dat hij dat altijd maar als enige moest doen. Na een jaar met Jos vertrok ik voor 3 maanden met Annemiek naar Spanje voor stage. Jos en Tom hadden elkaar al helemaal gevonden pap en mam hebben ze in de camper van tante Ien meegenomen naar Spanje. Ronde kooimeer trokken ze achter je oor al de blikjes al open. Elke dag hadden we wel mede stagiaires mee te eten die zo dankbaar waren voor mam haar piepers en gehaktballen.

Pap zijn voetbalvisie heeft hij ook nog proberen over te brengen als coach bij Robin. Het kwam dan wel eens voor dat er gevraagd moest worden langs de zijlijn, pap wist het dan nog wel te combineren om een shaggie te rollen en buitenspel in de gaten te houden.

In de pubertijd is ook het afsluiten van de week ontstaan, het halfzessie, wat hij ook met zijn eigen vader gewend was. De vrijdagmiddag werd meestal gezamenlijk afgesloten met een borrel aan de keukentafel. Vaak was de rode draad van deze middag werkpraat van Robin en Pap, maar ook vele andere onderwerpen.

Volwassen door Leonie

Als volwassenen konden we met Pap urenlang prachtig zitten! Pap hield enorm van de gezelligheid! En dan vooral het liefst thuis, met z'n allen. De jaarlijkse kermisborrel is hier een mooi voorbeeld van, de hele familie en al onze vrienden moesten altijd komen. Alleen naar mate de avond vorderde was pap altijd zomaar spoorloos verdwenen, hij kneep er stiekem tussenuit om naar bed te gaan. We hebben het zelfs een keer zó bont gemaakt dat pap alweer uit bed kwam en naar z'n werk ging, terwijl wij nog met een koppel zaten.

Pap hield van de zondagmiddagen met de jongens, deze bestonden uit voetbal en voetbal. Ajax werd altijd uitvoerig besproken en er werden meerdere wedstrijden bekeken. En natuurlijk degene die de meeste punten scoorde met Coach van het jaar had de grootste mond. Dat was wel vaak pap. Het was voor pap dan ook een belangrijke dag waarbij hij het liefst ons hele gezin om zich heen had en je mocht ook pas na het eten weg. Als dochter ben ik zo trots dat ik jullie als eerste Opa en Oma hebben mogen maken met Lois. Wat waren jullie trots op dit kleine muissie. “met

geen pen te beschrijven” zei pap altijd. Lois en pap hielden ervan om elkaar te plagen, ik weet niet van wie ze dat heeft.

Hierna kwam onze Kees die al heel vroeg de fascinatie had voor kranen en machines. Hij ging vaak mee in de Mercedes, welke Kees opa’s sterretje noemde. Pap zijn auto was ook regelmatig vies en dan zei Kees: “Opa u moet uw sterretje nog wassen”

Pim onze derde was ook opa’s trots. Pim heeft nog niet veel belangstelling voor de kranen, maar heeft wel een andere kwaliteit waarin pap ook goed was namelijk het zorgen voor iemand. Als hij ‘s morgens kant en klaar was zei hij bijna dagelijks, nu opa helpen?

Vorig jaar nog onze mooie bruiloft. Wat ben ik dankbaar dat we dit samen hebben mogen doen en dat je mij hebt weggegeven. Je prachtige speech en geweldige feest zitten voor altijd in mijn hart.

Vier jaar geleden kwam Robin Maaïke tegen en die bracht een prachtig dochtertje mee: Faye. Hoe snel jullie die in jullie harten hebben gesloten is heel bijzonder! Met name hoe jij vertrouwen en houvast hebt gegeven! Dat is wat jullie ons alle drie heb geleerd Pap. Als Faye binnenkwam kreeg opa (en oma ook) altijd een uitgebreide knuffel en samen gingen ze dan altijd even zijn vissen voeren, echt hun momentje. Ze is als een vis in het water in onze familie. Faye vond het ook een vraag waard of opa naar de kapper was geweest na zijn chemo-behandeling.

Toen Robin zijn eerste date met Maaïke had wilde hij haar meenemen naar het Hof van Schoorl. Ik heb er een stokje voor gestoken, je neemt haar toch niet mee naar het stoffige hof? Ja maar daar kun je wel lekker piepers eten. Maaïke komt uit de Beemster (de boemster zoals pap altijd zei) dus die lust wel piepers. Daarna langs pap en mam, waar pap nog lang smakelijk om heeft gelachen. Robin tapt een wijntje in en van de zenuwen zet hij de fles naast haar glas alsof het een biertje is.

Van Max heeft pap gelukkig ook nog mogen genieten Max is bijna 1 en groot en sterk. Max bezit een bijzondere plaats, hij is de eerste stamhouder, hoe trots was je! Die titel voert hij met verve. Max zit namelijk ook graag aan de kop van de tafel in zijn directiestoel, onze kroonprins. Hij is zo vrolijk en schenkt je altijd een big smile waar pap erg blij van werd.

Tom de oudste en uiteraard als laatste heeft ook zijn geluk gevonden met Anna, hier was pap zo blij mee. Anna heeft voor hun twee een thuis

gecreëerd nadat zij introk bij Tom, wat voor pap en mam best wel even wennen was. Tom zijn gasfornuis ging bijna voor het eerst aan en hij bleef eten in zijn eigen huis. Gelukkig heeft Anna als beste vriendin van Maaïke ook al wat langer kunnen ervaren hoe pap is en is geweest. Ze kwam al vaak met Maaïke mee. (wij denken dat ze stiekem al een oogje op Tom had, maar hij zag het niet)

Slot door Tom:

Maar pap, nu staan we hier. Wie had dit gedacht? We hebben het niet willen en niet kunnen bedenken, maar we denken wel dat je veel zeker was dan dat je ons hebt laten merken. De laatste periode was een hele zware periode voor ons allemaal, maar vooral voor mam. Wat heeft zij het goed gedaan! Mam we zijn echt zó supertrots op je, samen gaan we verder en we gaan het redden! Ook willen we Jos niet onberoerd laten, wat jij hebt gedaan voor onze vader, hoe jij voor hem gezorgd hebt, hoe hij jouw vertrouwde en zich aan je vastklampte. Onze dank daarvoor is niet in woorden uit te brengen, maar we zijn echt trots op je! Dank je wel. Lieve, lieve pap, wat gaan we jou, onze opper Dekker ontzettend missen!!

Van harte gefeliciteerd!

Op 16 februari viert mevr. R.A. Kuilboer-Ooijevaar haar 91ste verjaardag.

Op 1 maart viert mevr. W. Broers-Stam haar 92ste verjaardag.

Op 12 maart viert mevr. A.M. Klaver-Tol haar 92ste verjaardag.

Op 22 maart viert mevr. M. Hof-Klijbroek haar 93ste verjaardag.

Op 28 maart viert de heer J.J. Schilder zijn 91ste verjaardag.

Op 28 maart viert de heer M. Bleeker zijn 94ste verjaardag.

Op 5 april viert mevr. C. Kuilboer-Goudsblom haar 91ste verjaardag.

Op 5 april viert mevr. C. Driesse-Stoop haar 91ste verjaardag.

Stichting Vrienden van Joseph

p/a Bladstraat 5

1747 HJ Tuitjenhorn

Tel: 0226 391403

Website: www.vriendenjoseph.nl

E-mailadres: liesblommaart@quicknet.nl

ANBI keurmerk per 01-01-2008

KvK 37092104

Bank: NL28 RABO 0155 9930.11

St. Vrienden van Joseph

Op 6 maart a.s. en dat lijkt nog ver weg, begint de vasten. Voor ons is dat de start van de Vastenactie-Eigen Doel. Ook dit jaar mogen we in overleg met de MOV-groep weer onze eigen actie houden. Dit jaar heet deze: Computers voor Kamae en is bedoeld om geld in te zamelen voor computers en andere toebehoren om de meisjes in de gevangenis in Nairobi computerles te kunnen geven.

Pas sinds enkele jaren is de Keniaanse overheid zich ervan bewust dat er in de gevangenis ook jonge meisjes bevinden. Vaak zijn deze meisjes opgepakt voor prostitutie of stelen. Deze misdaden komen voort uit armoede. Wie niets heeft, zoekt het ergens anders of probeert geld te verdienen met het eigen lichaam. Het merendeel van de meisjes heeft alleen basisonderwijs gehad.

In de gevangenis heeft men nu voor de jongste meisjes, van 15 tot 18 jaar een eigen project opgezet, Kamae Borstal Girls Institution. De nadruk ligt hier op het terugbrengen van deze meisjes naar de wereld buiten de gevangenis. Dit doet men door de meisjes te leren dat zij meer zijn dan hun misdaad en zeker als dit prostitutie is, is dat heel belangrijk. Maar ook

door ze een opleiding te geven. Samen met de technische universiteit worden er computerlessen aangeboden.

Maar dat lukt natuurlijk niet als er maar twee computers zijn om les op te krijgen. Dan kun je te weinig meisjes helpen en is hun opleiding nauwelijks iets waard.

Twee jaar geleden hebben we de jongens van Cafasso geholpen met hun kippenproject, nu zijn de meisjes aan de beurt. Toen Lieske vorig jaar met oma Liesbeth dit project bezocht, was ze ontzettend enthousiast. Eindelijk eens iets voor meisjes!

Dit jaar neemt Liesbeth kleindochter Julia mee tijdens

haar bezoek aan Kenia. Ook dan zullen zij dit project bezoeken.

In onderling overleg met de MOV-groep en de Stichting is besloten om net als vorig jaar weer drie acties uit te zetten. Aan het begin van de Vasten worden op school de zgn. vastendoosjes uitgedeeld aan alle kinderen. Natuurlijk worden de kinderen geïnformeerd over de actie, die duurt tot aan Pasen.

VASTENACTIE

steunt ons project

Tegen het einde van de Vasten ontvangen alle lezers van De Jacobsschelp net als altijd een vastenzakje en kunnen dit vullen met een eigen bedrag. Deze actie loopt tot de week na Pasen.

Tenslotte organiseren wij weer een Vastenmaaltijd op zondag 31 maart in de St. Barbaraschool. De kosten hiervoor bedragen € 7,-- , De eenvoudige maaltijd bestaat uit boerenkool met worst en een toetje en koffie of thee toe. We zijn volop mee bezig om ook dit jaar alles weer gesponsord te krijgen, zodat de volledige opbrengst naar het project gaat..

U kunt u weer aanmelden bij:

Bladstraat 5, Liesbeth Blommaart, tel.nr. 391403

Dorpsstraat 5, Greet Bleeker, tel.nr. 06- 1279 7855

Ook na de vastenactie gaat Computers voor Kamae gewoon door. Hoe meer computers we kunnen kopen, des te meer meisjes we aan een andere toekomst kunnen helpen. Helpt u weer mee?

St. Caeciliakoor

De feestdagen zijn voorbij, het is nog steeds winter maar het wordt weer lichter. December 2018 was een bijzondere maand voor het koor, we zongen op 16 december bij de installatie van pastoor Tilma, een belevenis, een volle kerk en mooie rituelen.

Op 29 december de uitvaart van pastoor Berkhout, een prachtige mis om de laatste eer te bewijzen aan 'onze' pastoor, voorgegaan door de bisschop.

In februari zingen we twee keer de mis voorgegaan door pastor Tilma, 10 en 24 februari.

Ook op 10 en 24 maart zingen we om 10.00 uur de mis en op aswoensdag 6 maart zingen we om 19.00 uur. Al deze diensten worden voorgegaan door pastor Tilma.

Palmzondag 14 april zingen we de dienst die wordt voorgegaan door pastor Marion Bleeker.

We zijn weer enthousiast aan het repeteren voor alle diensten die op het programma staan en natuurlijk bent u welkom om naar ons te komen luisteren.

Ook nieuwe leden voor ons koor zijn welkom om een keer mee te komen zingen bij de repetitie op maandagavond in ahoj, de meeste liederen zijn bekend (u heeft ze al vaak gehoord) en zingen kan iedereen.

Annemiek Boom, Secretaris

Rozenkransgebed 2019

Het Rozenkransgebed begint op 5 april,
verder is het gebed iedere eerste vrijdag van de maand.
In de Maria-maanden mei en oktober iedere vrijdag van de week.
Wij sluiten het Rozenkransgebed af op vrijdag 27 oktober.
U bent van harte welkom om 19.00 uur in de parochiekerk van de
H. Jacobus de Meerdere.

Ritmisch koor D'CYMO

17 februari zingt D'CYMO.
Dit is weer zo'n dag met een speciaal tintje.
D'CYMO zingt voor u, maar het is ook op een andere manier een
bijzondere dag. Waarom is deze dag eigenlijk nodig. 17 februari is de
“Internationale Doe Vriendelijk Dag”

Deze dag is niet voor ons christenen bedoeld toch? Als wij maar een paar
procent van de adviezen die in de Bijbel staan volgen, is het voor ons altijd
een **“Doe Vriendelijk Dag”**.

Het is echter als zoveel zaken, we lezen erover en luisteren ernaar en daar
blijft het bij. Het gaat niet om luisteren en lezen maar doen. Dan krijg je
“wie goed doet goed ontmoet” en meer van die vanzelfsprekende teksten.
Dan worden we er allemaal beter van. Mooi toch?
Wij houden ons 17 februari bezig met zingen en dat voelt in ieder geval
heel goed.
De dienst wordt voorgegaan door pastor Marjon Bleeker.

Contactmail: aliadema@hotmail.com of inekehoogervorstmit@ziggo.nl

Jeugdcarnavaal Tuitjenhorn 2019

Carnaval is het feest dat gevierd werd op vasten avond.

De avond voor de veertigdaagse vasten voor Pasen.

De rooms-katholieke aten tijdens de vasten geen vlees, snoep en lekkernijen.

Kinderen hadden een vastentrommeltje, waarin ze snoep bewaarden.

Alleen op zondag mochten ze daar een snoepje uithalen.

De rest van het snoepgoed bewaarden de kinderen tot na de vasten.

Op Aswoensdag begon de vasten. De gelovige gingen naar

de kerk en kregen het traditionele askruisje op het voorhoofd. Carnaval werd dus gevierd op de avond (dinsdag) voor de vasten. Tegenwoordig is de periode van Carnaval uitgebreid tot vier á vijf dagen.

De datum waarop het Carnavalsfeest gevierd wordt, houdt verband met de dag waarop Pasen valt. Het is Pasen op de eerste zondag na de eerste volle maan. De vastenperiode duurt veertig dagen. Carnaval begint dus ongeveer zes weken voor Pasen.

Dit jaar vieren we het op zondag 3 maart met de jeugd van Tuitjenhorn. Om 15.00 barst het feest los in het AHOJ. Het duurt ongeveer tot 17.30.

We hebben dit jaar gekozen voor het goede doel: Het Prinses Máxima Centrum in Utrecht.

In dit Centrum voor kinderoncologie wil ieder kind met kanker genezen met optimale kwaliteit van leven.

De entree is € 2,- (voor iedereen) en daarvan gaat € 1,- naar dit **GEWELDIGE DOEL!**

Voor een ieder die verkleed is (ook de ouders) zijn er weer mooie prijzen te winnen! De kinderen worden deze middag verrast met ijs, chips en een zakje snoep.

Dus.....echt de moeite waard. We hopen dat er velen zullen komen op deze middag! Misschien tot dan.....

Groetjes van Sjaak en Ineke

Koffie drinken

Eenmaal in de maand is er gelegenheid om na de viering een kopje koffie te drinken.

Op **zondag 24 februari en zondag 24 maart** zullen wij weer koffie voor u schenken.

Wij hopen u allen weer te mogen begroeten.

Namens de KD-groep
Marja Buur

Presentatieviering Communie zondag 3 maart 2019

Het is nu nog koud en guur, maar in het voorjaar op zondag 19 mei is er een groep kinderen die hun Eerste Heilige Communie mag ontvangen in de kerk van Tuitjenhorn. Als voorbereiding daarop is er een leuke presentatieviering. Tijdens deze viering stellen de kinderen zichzelf voor en hangen zij hun foto's versierd rondom het thema aan de poort.

De viering is zondag 3 maart om 10.00 uur in de kerk van Tuitjenhorn. Pastoor Tilma zal deze viering voorgaan en er is begeleiding van het kinderkoor.

Dus bent u nieuwsgierig welke kinderen er communie gaan doen, dan nodigen wij u van harte uit om de viering bij te wonen. Familie, vrienden, burens, kennissen en natuurlijk ook de klasgenootjes.

Dus tot zondag 3 maart om 10.00 uur in de kerk.

De werkgroep Eerste Heilige Communie.

Beste pastores en vertegenwoordigers van de lokale kerkgemeenschappen,

Graag wijs ik u op twee cursussen die de komende tijd zullen worden gehouden op De Tiltenberg in het kader van het vormingsprogramma van het bisdom, een cursus voor lectoren (die begint op 2 februari a.s.) en een cursus voor assistenten in de liturgie (die op 6 april a.s. start). Het zou mooi zijn wanneer u vrijwilligers in uw parochies op de cursussen wijst (voor deelname is instemming van de pastoor van de parochie een voorwaarde). Meer informatie vindt u op de website van het Sint-Bonifatiusinstituut

<http://www.bonifatiusinstituut.nl/?p=news&id=216&t= Twee+liturgische+cursussen>

Voor vragen en/of opmerkingen kunt u zich richten tot ondergetekende via mail dwienen@tiltenberg.org of telefoon 0252 - 345 333.

Met vriendelijke groet,

Diederik Wienen,
Sint-Bonifatiusinstituut

Als je voor één mens in je leven wat betekend hebt,
dan heb je niet vergeefs geleefd.

-DAG HAMMARSKJÖLD-

Gaat u dit jaar ook mee naar Lourdes?

6-daagse reis per vliegtuig naar Lourdes, van 1 t/m 6 oktober 2019 met de Lourdesgroep 't Veld en Heerhugowaard

Ook dit jaar hopen we weer met een groep van zo'n 40 mensen naar Lourdes te gaan en wel van 1 t/m 6 oktober. We gaan per vliegtuig. Onze werkgroep zorgt ervoor dat alle pelgrims, jong en oud, ziek en gezond, tijdens de reis aan vieringen en rondleidingen kunnen meedoen. Voor zieke pelgrims gaat er een verpleegkundige in onze groep mee die u kan helpen met de dagelijkse verzorging.

Wanneer mensen tijdens de pelgrimage gebruik maken van een rolstoel, staan er hulpen klaar om u daarin te begeleiden.

Pastorale ondersteuning tijdens de reis Theo Vertelman T (06 156 63 193)
Uw reis/hotelleider tijdens deze reis Jan Verkroost T (072) 574 27 43)

Meer informatie en telefoonnummers van de contactpersonen vindt u op de folders achter in de kerk.

Namens de Lourdeswerkgroep,
Theo Vertelman

Vieringen en Intenties van 8 februari tot en met 5 april 2019

Intenties in het verleden opgegeven voor de zaterdag gaan over naar de zondag, tenzij er bij uitzondering op een zaterdagavond een viering is gepland.

Vrijdag 8 februari 2019

10.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Zaterdag 9 februari 2019

19.00 uur Gezinsviering

Voorgangers: Gezinswerkgroep samen met groep 7

m.m.v. Jeugdkoor Tuitjenhorn

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Zondag 10 februari 2019

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor Tilma m.m.v. St. Caeciliakoор

Lector: mw. Beemsterboer

Misdienaars: Lieke en Maaïke

Koster: dhr. G. Tesselaar tel. 06-40067396

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Cornelis Entes, levende en overleden familie Entes-Ligthart
- Jan Strooper
- Maarten Blankendaal, Veronica Blankendaal-Blom en hun overleden kinderen
- Mattheus Pronk, Elisabeth Pronk-Strooper en overleden kinderen
- Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus
- Simon Johannes Ligthart

Vrijdag 15 februari 2019

10.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Zondag 17 februari 2019

10.00 uur Woord- en Communieviering

Voorganger: Pastor Bleeker m.m.v. Ritmisch koor D'CYMO

Lector: van D'CYMO

Misdienaars: India en Kjore

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 06-10154915

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Zus Pronk ● Cornelis Suiker, Cornelia Maria Suiker-Ligthart en dochter Kitty ● Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans en overleden familie ● Petrus Hoogeboom, Johanna Hoogeboom-Hoek, dochter Elly en overleden familie ● Theo Blom, Afra Blom-Kruijter en Thea Blom ● Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus ● Simon Johannes Ligthart

Woensdag 20 februari 2019 (derde woensdag van de maand)

Voor ouders die hun kindje willen laten dopen.

Contact opnemen met parochiesecretariaat op vrijdagmiddag van 13:00 tot 15:00 uur of door een e-mail te sturen aan par.jacobus@outlook.com

Woensdag 20 februari 2019

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Blom-Lem, mw. Baltus-van Diepen, mw. Blom-Ligthart, mw. Dekker-Weel.

Stofzuigen: dhr. Cok Dekker.

Vrijdag 22 februari 2019

10.00 uur Woord- en Communieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastor Bleeker

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans

Zondag 24 februari 2019

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor Tilma m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: mw. Bakker

Misdienaars: Mieke en Plien

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Adrianus Buter, Cornelia Buter-Dekker en overleden kinderen, Adrianus Groot en zegen over zijn gezin • Andries Zomerdijk, Trien Zomerdijk-Ligthart en overleden familie • Cor Buter en Annie Buter-van Schagen, Cornelis Blankendaal en Afra Blankendaal-Delis en Maria Delis • Broeder Gabinus Blankendaal, Willem Tesselaar en Afra Tesselaar-Blankendaal • Henk Blokdijk, zijn zoon Jacob en overleden familie • Jan Broersen en zegen over zijn gezin • Jan Dekker, Selma Dekker-Jonas en hun zoon Arie • Jan Karsten, Corrie Karsten-Pronk, hun dochter Judy en zegen over het gezin • Jan van Straaten en Cornelia van Straaten-de Moel en de kinderen Joop, Piet, Nico en Truusje • Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans • Johannes Kleibroek en Elisabeth Kleibroek-Groen • Toos Karsten-Wit • Voor een bijzondere intentie • Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus • Simon Johannes Ligthart

Na de viering drinken wij graag met u een kopje koffie!

Vrijdag 1 maart 2019

10.00 uur Woord- en communieviering in het St. Jozefpark
Voorganger: Pastor Vertelman

Vrijdag 1 maart 2019

19.00 uur Rozenkrans bidden

Zondag 3 maart 2019

► Presentatie 1^e communicantjes ◀

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor Tilma m.m.v. Jeugdkoor Tuitjenhorn

Koster: dhr. G. Tesselaar tel. 06-40067396

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Guurtje Blankendaal • Jaap Beemsterboer, Niels en Guido, Yvonne Beemsterboer-Tesselaar en Rob van Lierop • Johannes Oudhuis en

Cornelia Oudhuis-Groen • Johannes Pronk, Agatha Pronk-Blankendaal, overleden kinderen en kleinkind • Margaretha Ligthart-Schotten en overleden familie • Overleden familie Ligthart • Pastoor Theodorus Wijnker • Petrus Franciscus Blommaart en zegen over zijn gezin • Petrus Jozef Kruyer en Elisabeth Johanna Kruyer-Bak • Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus • Simon Johannes Ligthart

Woensdag 6 maart 2019

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Hof-Greeuw, mw. Kaandorp-Vlaar, mw. Mettes-Kaandorp, mw.

Duineveld-de Waard.

Stofzuigen: dhr. Jelle Adema.

Woensdag 6 maart 2019

► Aswoensdag ◀

15.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Woensdag 6 maart 2019

► Aswoensdag ◀

19.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor Tilma m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: mw. Bleeker

Koster: dhr. G. Tesselaar tel. 06-40067396

Vrijdag 8 maart 2019

10.00 uur Woord- en communieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastor Bleeker

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Wim Pancras en levende en overleden familie Pancras-Ligthart

Zondag 10 maart 2019

10.00 uur Woord- en communieviering

Voorganger: Pastor Bleeker m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: dhr. Blommaart

Misdienaars: India en Maaïke

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 06-10154915

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Cornelis Entes, levende en overleden familie Entes-Ligthart ●
Mattheus Pronk, Elisabeth Pronk-Strooper en overleden kinderen ●
Toon Hof en dochter Yvonne ● Wilhelmus Ligthart, Catharina
Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus ● Simon Johannes
Ligthart

Vrijdag 15 maart 2019

10.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Zondag 17 maart 2019

► Presentatie vormelingen ◀

10.00 uur Woord- en communieviering

Voorganger: Pastor Vertelman m.m.v. Ritmisch koor D'CYMO

Lector: van D'CYMO

Misdienaars: Kjore en Mieke

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Cornelis Suiker, Cornelia Maria Suiker-Ligthart en dochter Kitty ● Jan
Zutt en Dieuw Zutt-Spaans en overleden familie ● Theo Blom, Afra Blom-
Kruijer en Thea Blom ● Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en
hun dochters Jo en Truus ● Simon Johannes Ligthart

Woensdag 20 maart 2019

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Groen-Stuyt, mw. de Wit-Blom, mw. Tijm-Mooy, mw. van
Kralingen-Kuilboer.

Stofzuigen: dhr. Matt Hoogeboom.

Woensdag 20 maart 2019 (derde woensdag van de maand)

Voor ouders die hun kindje willen laten dopen.

Contact opnemen met parochiesecretariaat op vrijdagmiddag van 13:00 tot 15:00 uur of door een e-mail te sturen aan par.jacobus@outlook.com

Vrijdag 22 maart 2019

10.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Andries Zomerdijk, Trien Zomerdijk-Ligthart en overleden familie

Zondag 24 maart 2019

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor Tilma m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: mw. Beemsterboer

Misdienaars: Plien en Sutji

Koster: dhr. G. Tesselaar tel. 06-40067396

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Elly Koomen-Hoogeboom en overleden familie • Adrianus Buter, Cornelia Buter-Dekker en overleden kinderen, Adrianus Groot en zegen over zijn gezin • Cor Buter en Annie Buter-van Schagen, Cornelis Blankendaal en Afra Blankendaal-Delis en Maria Delis • Broeder Gabinus Blankendaal, Willem Tesselaar en Afra Tesselaar-Blankendaal • Jan Broersen en zegen over zijn gezin • Jan Karsten, Corrie Karsten-Pronk, hun dochter Judy en zegen over het gezin • Jan van Straaten en Cornelia van Straaten-de Moel en de kinderen Joop, Piet, Nico en Truusje • Johannes Kleibroek en Elisabeth Kleibroek-Groen • Overleden familie van Schagen-Bruin, Piet van Schagen, Wim en Miep van Schagen-Borst • Toos Karsten-Wit • Voor een bijzondere intentie • Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus • Simon Johannes Ligthart

Na de viering drinken wij graag met u een kopje koffie!

Vrijdag 29 maart 2019

10.00 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor Tilma

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans

Zondag 31 maart 2019

10.00 uur Woord- en communieviering

Voorgangers: dhr. en mw. Huits m.m.v. muziek Gerard Boon

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 06-10154915

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Henk Blokdijk, zijn zoon Jacob en overleden familie
- Jacobus Kruijer
- Jan Dekker, Selma Dekker-Jonas en hun zoon Arie
- Jan Strooper
- Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans
- Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en hun dochters Jo en Truus
- Simon Johannes Ligthart

Woensdag 3 april 2019

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Kruijer-Quax, mw. Kaandorp-Zonneveld, mw. Mulder-v.d. Stoop.

Stofzuigen: dhr. Nic Mulder.

Vrijdag 5 april 2019

10.00 uur Woord- en communieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastor Vertelman

Vrijdag 5 april 2019

19.00 uur Rozenkrans bidden

Luisteren betekent voor velen: wachten totdat de ander is uitgesproken.

-BRON CITAAT ONBEKEND-

Parochiebestuur H. Jacobus de Meerdere Tuitjenhorn

Dorpsstraat 39, 1747 HA Tuitjenhorn

T 0226 391323

E par.jacobus@outlook.com

W www.parochietuitjenhorn.nl

Bankrekeningnr. NL13 RABO 0363201092

t.n.v. RK Kerkbestuur, Tuitjenhorn

Bestuursleden

Klaas Bleeker, vicevoorzitter

Dorpsstraat 5

T 0226 391742

E klaasengreetbleeker@gmail.com

Elma Veldboer-Beemsterboer, secretaris

Koordijk 31

T 0226 393756

M 06 41707605

E elmabeemsterboer@gmail.com

Gerard Boon, penningmeester a.i. (ad interim)

Ambachtsdijk 2

1747 GN Tuitjenhorn

T 02269 39 1465

M 06 3571 6322

E gbboon@quicknet.nl

Liesbeth Bruin-Tesselaar, bestuurslid communicatie

De Praam 21

T 0226 392852

M 06 20800243

E liesbruin@msn.com

Contactadressen

Pastoor I.W. Tilma
Middenweg 541
1704 BE Heerhugowaard - De Noord
Mobiel 06-38345350
(geen vast telefoonnummer)
E-mail iwtilma@gmail.com

Secretariaat Parochie H. Jacobus de Meerdere
Klaas en Greet Bleeker
Dorpsstraat 39
1747 HA Tuitjenhorn
T 0226 391323
E par.jacobus@outlook.com

Parochiële Charitas Instelling (PCI)
Waarnemend secretaris PCI
Dhr. L.J. Swaab
Sportlaan 44a
1747 GS Tuitjenhorn
T 0226 392932

STEUNTJE IN DE RUG (v.h. Ziekencomité)
Mw. Nel Swaab-Blokdijk
T 0226 392932

Colofon

Het parochieboekje ‘de St. Jacobsschelp’ verschijnt 7 keer per jaar in een oplage van 690 exemplaren onder verantwoordelijkheid van het parochiebestuur van H. Jacobus de Meerdere Tuitjenhorn.

Redactie ‘**de St. Jacobsschelp**’ en Website:

Vacature, redacteur liturgie & pastoraat

Liesbeth Bruin, redactrice communicatie

Roy van Lierop, redacteur website (www.parochietuitjenhorn.nl)

Marja Buur en Hans Kok; redactie, lay-out & tekstverwerking

E-mail redactie: par.jacobus@outlook.com

Bezorging: wijkcontactpersonen

Niets uit deze uitgave mag worden gepubliceerd zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

De redactie behoudt zich het recht voor kopij niet te publiceren zonder opgaaf van redenen.